

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 28082-09-12 ולס נ' יוכבד מילר

תיק חיזוני:

בפני כבוד השופטת מרים קסלסי

התובע אברהם ולס

ע"י ב"כ עוה"ד שמואל דבלנגר

נגד

הנתבעת אסתר חיה יוכבד מילר

ע"י ב"כ עוה"ד אברהם הופרט

פסק דין

בפני תביעה על סך 157,810 ₪ בגין הפרת הבטחת נישואין ע"י הנתבעת.

השתלשלות האירועים

1. התובע והנתבעת משתייכים לחוג החרדי, אם כי לזרמים שונים (זרם ליטאי וחב"ד), הם הכירו זה את זה באמצעות מכרה משותפת אשר שידכה ביניהם. באותה עת התובע היה בן 24.5 ואילו הנתבעת בת 19.
2. לאחר תקופת היכרות קצרה בת מספר חודשים, הסכימו הצדדים להינשא זה לזו, הם קיימו מסיבת אירוסין ביום 8/1/12 בבית סבו של התובע, והחלו בהכנות לחתונה אשר נקבעה ליום 19/3/12.
3. ההכנות לחתונה התבטאו במעשים הבאים:
 - הזמנת אולם אירועים ביום 12/1/12 (שני הצדדים חתומים)
 - הדפסת הזמנות לחתונה ביום 30/1/12 (כל צד הדפיס הזמנות בנוסח הקהילה ממנה בא למוזמנים שלו).
 - בדיקה גנטית בוצעה ביום 21/1/12

· הנתבעת ביקרה אצל מדריכת כלות (הגב' אסתר פישר) שמונה פגישות לערך (פרוי' עמ' 4 שי' 6), ביום 8/2/12 חתמו הצדדים על חוזה שכירות

· ביום 9/2/12 רכשו חדר שינה

· ביום 22/2/12 רכשו מכשירי חשמל ושולחן וכסאות.

· ביום 29/2/12 פנו יחדיו לרב, להנפקת תעודת רווקות.

כל ההוצאות שלמו על ידי התובע, למעט השתתפות בתשלום לאולם בסך 6,400 ₪ ששילם אביה של הנתבעת ולרבות ביגוד הנעלה ובילוים בסך של 1,947 ₪ שהוצאו באמצעות שימוש בכרטיס האשראי של התובע, יומיים לפני שהודיעה לו על ביטול החתונה.

4. בין לבין שוחחו הצדדים גם באמצעות ה"פייסבוק" מההודעות שצורפו עולות הצהרות אהבה אחד לשני. התובע היה משוחח בפייסבוק גם עם אמה של הנתבעת שגילתה חיבה והערכה רבה אליו.

5. ביום 1/3/12 הודיעה הנתבעת לתובע כי אינה רוצה להתחתן עמו. שלושה ימים לאחר מכן היא נעלמת ולא הגיעה גם למדריכת הכלות, אמה של הנתבעת שלא ידעה דבר, חיפשה אותה אצל המדריכה.

6. ביום 4/3/12 חזרה הנתבעת והודיעה באופן מוחלט כי אינה חפצה להינשא עם התובע.

הופרה הבטחה להינשא

7. על אף שב"כ הנתבעת ניסה בכל מאודו בסיכומיו לטעון כאילו הנתבעת לא התכוונה ולא הודיעה על רצונה להתחתן, מעשיה מלמדים אחרת. הפעולות שתוארו לעיל לא בוצעו באופן חד צדדי על ידי התובע, הנתבעת היתה שותפה להם, גם מההודעות הפייסבוק ששלחה ביום 13/2/12 למשל "חתון שלי חתידך שלי" (כך במקור-מ.ק.), אין כל מקום לאי הבנה, אלא ש-18 ימים קודם לחתונה ואולי כמה ימים קודם לכן, בתוך תוכה, גמלה בליבה ההחלטה בליבה שלא להינשא לתובע, היא אזרה עוז לעשות כן ב 1/3/12. אין ספק שמדובר בהחלטה לא קלה אך לגיטימית, אולם יפה היתה שעה אחת קודם.

8. הנתבעת בתצהירה ניסתה לתרץ את ביטול החתונה בשל גילוי אלימות מילולית ואפילו פיזית, שחוותה מצדו, אולם לא הביאה בדל של ראיה לכך, וכאמור התכתובות בין הצדדים, מלמדות אחרת. הטענה כי לא נחקרה על כך בתצהירה ולכן יש לקבל דבריה אינה נכונה, ובכל מקרה, נטל השכנוע בביצוע של עבירות פליליות הוא כבד ביותר, גם כשמדובר במשפט אזרחי.

9. עוד נטען חזור ושנה כי גילה הצעיר ותמימותה של התובעת הביאו לניצולה לרעה ע"י התובע. אומר כבר עתה באופן חד ונחרץ, מבלי לפרט יתר על המידה, וזאת כדי לעשות חסד עם הנתבעת - אם היה ניצול, הרי שזה הגיע

מכיוון הנתבעת, לא מדובר בנערה רכה לעומת גבר מנוסה, אלא בבחור מאוהב ורציני ובבחורה קלת דעת ופוחזת.

תצהיר הנתבעת ברובו שקרי ולא מהימן, הוא אינו עולה בקנה אחד עם הודעות הפייסבוק בין הצדדים, עם עדויות שנשמעו מפי מדריכת הכלות וידיד של התובע שניסה לפשר ביניהם, שתיקתם הרועמת של הוריה אף היא אומרת דרשני. אף הנתבעת עצמה בחקירתה הנגדית חזרה בה מחלק מהדברים שרשמה בתצהירה (פרוי' עמ' ש'). נראה כי כל שניסתה הנתבעת לעשות מרגע שגמלה בה ההחלטה שלא להינשא לתובע, הוא לחפש הצדקה שתאפשר לה להתחמק מאחריות להוצאות שהוציא התובע בגין החתונה.

10. אשר על כן אני קובעת באופן שלא משתמע לשתי פנים כי הנתבעת חזרה בה מהבטחתה להינשא לתובע, מבלי שהוכח כי לתובע היה יד בדבר או כי יש להשית עליו אשם כזה או אחר. אין אוכפים על אדם להינשא אולם הפרת הבטחת נישואין כמוה כהפרת חוזה מחייב המקנה עילת תביעה כנגד המפר. הנפגע ראוי לתבוע השבה, פיצוי בגין נזקים ממוניים ולא ממוניים שנגרמו לו בעקבות אותה הפרת הבטחה להינשא.

נזקי התובע

נזק ממשי

11. עיון בכתב התביעה, בתצהיר ובנספחים לו מעלה כי סך נזקיו של התובע עומד על סך 52,811 ₪. התובע הצליח להקטין חלק מהנזק, שוכרים נכנסו לדירה במקום הזוג והוא קיבל זיכוי חלקי על המקדמה ששילם, אותו הדבר לגבי אולם האירועים שהזמנתו בוטלה, רהיטים ומכשירי חשמל מומשו על ידי אחרים.

12. מסך הנזק הנתבע לא הכרתי בסכום למתווך (5,800 ₪) באשר סכום זה טרם שולם והצדדים בהליך משפטי, כמו כן לא הכרתי בנזק שמקורו בטיסה שטס התובע לחו"ל, מיד לאחר הודעת הנתבעת (בסך 5,400 ₪), לא הכרתי להרחיק עד לחו"ל כדי להסתתר ממכרים וחברים, נוכח הבושה שחש. ליתר ההוצאות, גם אם לחלקם אין קבלות, אני מאמינה לתובע שהוציאם והן סבירות בעיני.

נזק לא ממוני

13. לענין הנזק הלא ממוני, בשל הייחודיות של העילה וחוסר האהדה שיש לעילה זו בעולם המשפט עוד מקדמת דנא, ראו ע"א 5587/93 ד' נחמני נ' ר' נחמני, (פורסם בנבו) נפסקים סכומים בגין נזק לא ממוני במשורה, על אף שאין ספק כי נגרמה עוגמת נפש לא מבוטלת לתובע. (ראו גם ע"א 58/73 יואב שקד נ' זיוה זילברפרב מיום 7/10/74, (פורסם בנבו).

14. בפסק הדין המנחה בעניין הפרת הבטחת נישואין, ע"א 5258/98 פלונית נגד פלוני, (פורסם בנבו), הצביע כבוד השופט ריבלין על הקושי בפסיקת פיצויים

לא ממוניים בגין הפרתה של הבטחת נישואין, והאנומליה בהשוואה לדין שאינו מקנה עילת תביעה בגין נזקים נפשיים הכרוכים בהליכי גירושין, הגם שבדרך כלל פרוק קשר נישואין כרוך בסבל נפשי העולה לאין ערוך על הנזק הנפשי שבהפרתה של הבטחת נישואין.

15. ב"כ הצדדים הפנו לפסקי דין שונים ולסכומים שנפסקו בהם בגין ראש נזק זה, הסכומים הגיעו לאלפי שקלים ועד 30,000 ₪ (ראה א 2743/04 חיות לידיה נ' סירי אריאל מיום 26/6/07 (פורסם ב"פסק דין") ואף 40,000 ₪ (ראה א 40553/99 ציפורה רביבו נ' יוסף כספי מיום 24/8/04 (פורסם ב"פסק דין"). במקרים בהם נפסקו סכומים גבוהים דובר על התנהגות נלוזה של המפר, או על המצאת חו"ד מומחה בדבר נזקים נפשיים.

ב"כ התובע הפנה לפסק דין בו נדחתה התביעה בגין הפרת הבטחת נישואין בשל אלימות שחוותה הנתבעת (ראו ת"א 17011-03-11 עזן נ' קובני), אולם שם דובר על סמים ואלימות, תלונות במשטרה ובריחה למעון לנשים מוכות, כשלכל אלו הוצגו ראיות, המקרה המתואר שם רחוק כמו מזרח ממערב ביחס לנסיבות המקרה שלפני ועצם הבאתו כאסמכתא עושה עוול לתובע.

16. המקרה שלפני אינו חורג בנסיבותיו ממקרים לא מעטים שבו אחד הצדדים חוזר בו מהבטחתו להינשא לצד השני, השאלה באיזה שלב הוא חוזר בו ואלו הוצאות הוצאו עד לאותו מועד.

יצוין כי מאז המקרה ועד שמיעת הראיות, כל אחד מהצדדים שיקם חייו והוא חובק ילד, כך שהחשש של התובע מפגיעה בסיכווי להינשא, כאמור בכתב תביעתו, לא התממש. ב"כ הנתבעת טוען כי עדותו של התובע, על אף שנישא והמשיך בחייו, מלמדת על תחושת נקם המניעה אותו, אני רואה בהתנהגותו של התובע, כמו גם בפירוט הדקדקני שלא לומר קטנוני, להחזר כל הוצאה לרבות בושם שהחלה הנתבעת להשתמש בו, ראייה לעוגמת הנפש והפגיעה שחש בה התובע, יחד עם זאת, צריך לדעת גם להרפות ולהתקדם הלאה בחיים, ולכן הסכום שאפסוק אין לי ספק שאין בו כדי להביא לפיצוי בגין עוגמת הנפש שחש התובע שלפני, אלא מהווה אישור לעצם הפגיעה שחש.

לסיכום

17. התובע הוכיח תביעתו, הנתבעת הפרה הבטחתה להינשא לו ולכן היא חבה בנזקים ממוניים ולא ממוניים שנגרמו לו.

18. אני פוסקת לתובע סך של 53,000 ₪ בגין נזקיו הממוניים וסך נוסף של 7,000 ₪ בגין נזק לא ממוני. הסכומים ישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד התשלום בפועל.

כמו כן אני מחייבת את הנתבעת לשאת בהוצאות משפט (לרבות זימון עדים) ואגרת בית משפט בסך כולל של 5,000 ₪ וכן בשכ"ט עו"ד בסך 10,000 ₪ בתוספת מע"מ כחוק. סכומים אלו ישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום בפועל.

19. התובע יאפשר לנתבעת לסלק חובה ב-5 תשלומים חודשיים שווים, החל מה 1/3/16, ולא ינקוט בהליכי הוצאה לפועל, אלא בחלוף חודש מהמועד שבו אמור היה להיות משולם אחד התשלומים ולא שולם.

ניתן היום, י"ז שבט תשע"ו, 27 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.